

افغانستان آزاد - آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد
بین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن په کشتن دهیم
از آن به که کشور به دشمن دهیم

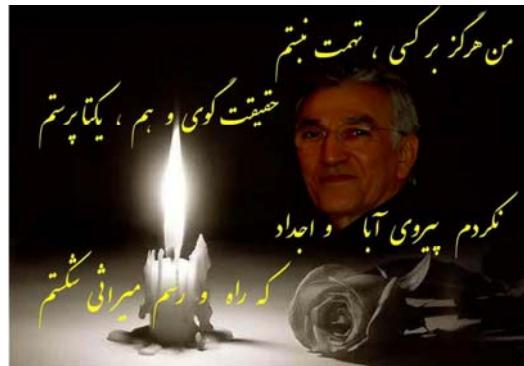
www.afgazad.com

Literary-Cultural

afgazad@gmail.com

ابی - فرهنگی

نعمت الله مختارزاده
۲۰۱۸ اکتوبر ۹

۴ - از بنده حقیر به استقبال از نشیده جناب "طاهره قرة العین"

خلوتگاهِ راز

شراب وصل چشان، عاشقان. رسوارا
به کام تشنۀ چکان، قطره های احلا را
به فضل خویش نما حل این معمارا
به هر طرف که کشانی، امید تنها را
به مجرم دل مجنوون، سپند لیلارا
که تند باد حوادث، کجا بردمارا
به نقد جان خرد هر کسی چلپارا
به پر کاهی دهد، زیور مُطلارا
به رنگ و بوندهد، نمله های ادنارا
مگر که طی بیکند، وادی های معنارا
نه ذوق و شوق بود عارفان. یکتارا
به عالمی ندهد، خلوت دلارا را
جلاؤ صیقلی، آئینه های دلهارا
بیاو رخ بنما، دلبران شیدارا
عَطَش فرو بینشان، بارحیق مختومت
فَگَن به دور، حجابی ز سر مکنونت
به بحر وصل تو، بی ناخداست زورق دل
در انتظار توام، آنچنان که میریزی
درون. سینه دلم در فغان و فریاد است
به ساحلی که محبت فگنده لنگر. هجر
به دام رنگ و هوس، گر کسی گرفتار است
هر آنکه از حرم عشق، عاشقی آموخت
مقام فقر، میسر نمی شود به کسی
به کعبه و به کلیسا و مسجد و به کشت
به بارگاه حضورش، خمار و مست و خراب
به جست و جوی جمالش کجا روی «نعمت»

۴- ازبندۀ تحریر باستقبال از نشیده، جناب طاھرۀ قرۃ العین

خلوٰتگاهِ راز

بیاو رخ بنسا، دلبسران شیدارا
شراب و مل چشان، عاشقانِ رسوارا
عَطش فرسو بتشان، با رحیقِ مخومت
بکامِ تشهه پچنان، قظره های احلارا
فُلن به دور، حجابی ز سرِ کمنوت
بِ محسرِ وصلِ تو، بی ناخداستِ زورقِ دل
در اقْنَدِ توام، آنچنان که می ریزی
بِ محسرِ دلِ محسون، سپمه لیسلا را
دونِ سینه دلمِ دفعان و فسیاد است
که تن دیا خواست، کجبا بردمارا
بس اعلیٰ که محبت فکنه لشکرِ بجهه
بِ دامِ رنگ و هوس، گر کمی گرفقار است
حسه آنکه از حرمِ عشق، عاشقی آموخت
بِ رنگ و بو نهد، غله های اذنا را
مکر که طلی بکشد وادی های معنارا
معتمامِ فته، میسہ نمی شود به کمی
بِ کبه و، بِ کمیا و، مجد و، بِ کشت
بِ بارگاهِ حضورش، خساد و مت و خراب
بِ عالی نهد، خلوتِ دلارا را
بِ جلت و جوی جاش، کجبا روی «نعت»
جلادِ صیقلی، آتینه های دلسا را